

niedziela

głos z Torunia

NR 24 (808) • J • ROK LIII • 13 VI 2010 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Bądźmy silni nadzieją

Tydzień temu Kościół ogłosił ks. Jerzego Popiełuszkę błogosławionym. Ta radość była przeżywana w cieniu cierpienia wielu osób dotkniętych klęską powodzi. Pamiętamy poświęcenie tych, którzy przez kilka nocy nie spali, nieśli pomoc. Byli też tacy, którzy, usłyszawszy te informacje, pakowali żywność, wodę i najpotrzebniejsze rzeczy, i wyruszyli na południe Polski. Zdarzały się również przypadki szabrownictwa. Gdy woda opada, ukazuje ogrom strat oraz pracy, którą trzeba wykonać, usuwając skutki powodzi. Dlatego ważne jest, by pomoc była długofalowa, by trwała, gdy skończą się doniesienia na ten temat podawane przez media. Obok wypłat odszkodowań i zapomóg, darów rzeczowych i finansowych, pomocy organizowanych przez Kościół, Caritas, instytucje i media ważną jest miłosierna obecność. Stąd „Niedziela” uruchomiła serwis internetowy: <http://powodz.niedziela.pl>. Jego celem jest pośredniczenie w wymianie kontaktów między osobami potrzebującymi pomocy a ofiarodawcami. Na stronach serwisu poszkodowani mogą zgłaszać konkretne potrzeby, a osoby chcące udzielić pomocy (zwłaszcza rzeczowej) mają możliwość zamieszczenia swojej oferty.

Bp Andrzej Suski 30 maja ogłosił w kościołach zbiórkę ofiar pieniężnych do puszek na rzecz poszkodowanych. Uczynił to „w myśl chrześcijańskiej zasady «jeden drugiego brzemiona noście i w ten sposób wypełnicie prawo Chrystusowe» (Gal 6, 2), uwzględniając trudną sytuację mieszkańców południowej Polski, którzy zostali dotknięci powodzią” (Apel Biskupa Toruńskiego z 20 maja). Ofiary zostały przekazane na konto Caritas Diecezji Toruńskiej. Pomagając poszkodowanym, organizacja ta przyjmuje wpłaty na konto Caritas Diecezji Toruńskiej (BGŻ SA o/Toruń 28 2030 0045 1110 0000 0064 8240) oraz dary materialne w postaci nieużywanych: śpiworów, pościeli, koców, środków chemicznych, kaloszy i żywności długoterminowej w centrach Caritas w Brodnicy, Działdowie, Grudziądzu i Toruniu, utrzymuje kontakt z Caritas Polska i Caritas Archidiecezji Krakowskiej, a także w okresie letnim planuje przyjąć dzieci z terenów powodziowych na kolonie.

Patrząc na wydarzenia ostatnich miesięcy, „prosimy Boga o nadzieję, bo tylko ludzie silni nadzieją są zdolni przetrwać wszelkie trudności” (ks. Jerzy Popiełuszko).

Maria Galińska

KS. WOJCIECH MISZEWSKI

Pomnik „Błogosławieni miłosierni” przedstawiający Jana Pawła II i Matkę Teresę z Kalkuty. Model wykonany w glinie w pracowni autora, toruńskiego artysty Zbigniewa Mikieliewicza. Pomnik stoi przy kościele św. Antoniego w Toruniu na Wrzosach

ABP MIECZYSŁAW MOKRZYCKI W TORUNIU

Ks. Wojciech Miszewski

W dniach 12-13 czerwca w Toruniu gości metropolita lwowski abp Mieczysław Mokrzycki. Przez lata należał on do grona najbliższych współpracowników Jana Pawła II jako jego osobisty sekretarz. Tę funkcję pełnił obok abp. Stanisława Dziwisza. Miał szczególną okazję, by uczestniczyć w tym niezwykłym pontyfikacie. Bezpośrednim powodem wizyty w Toruniu jest poświęcenie pomnika

„Błogosławieni miłosierni”, przedstawiającego Jana Pawła II i bł. Matkę Teresę z Kalkuty.

Ksiądz Arcybiskup wiele swoich przeżyć zawarł we wspomnieniach wydanych w książce pt. „Najbardziej lubił wtorki”. W rozmowie z dziennikarką Brygidą Grysiak opowiada o swojej posłudze w Watykanie, jak wyglądał papieski apartament, codzienna praca Papieża
dokończenie na str. VI

W NUMERZE:

Święcenia diakonatu i prezbiteratu

Głoszę Mądrość nie z tego świata – rozmowa z misjonarzem o. Józefem Matyjkiem SJ

Festyn „Bądźmy razem”

Neoprezbiter Maciej Kalinowski z mamą, siostrą, rodzicami chrzestnymi oraz Księdzem Proboszczem

Dla Boga i Ojczyzny

Wuroczystość Zesłania Ducha Świętego parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu przeżywała szczególne święto. Tego dnia parafianin neoprezbiter Maciej Kalinowski odprawił Mszę św. prymicyjną.

23 maja w katedrze polowej w Warszawie otrzymał święcenia kapłańskie z rąk abp. Sławoja Leszka Głódzia. Delegacja parafian z Księdzem Proboszczem, rodziną i przyjaciółmi modliła się w Warszawie za neoprezbitera. – Byłem w uprzywilejowanym położeniu życiowym. Pochodzę z rodziny katolickiej (mama Marzena, ojciec Janusz zmarł 1988 r., siostra Emilia), w której wiara zawsze odgrywała ważną rolę, miałem też oparcie w rodzinie. Pan Bóg pozwolił mi stopniowo odkrywać w sobie to ciche wezwanie do zostania księdzem – mówi ks. Maciej. W parafii służyć przy ołtarzu jako ministrant rozpoczął w wieku 10 lat. Ukończył Zespół Szkół Technicznych w Grudziądzu, uzyskując tytuł technik elektryk. Dziś skromny młody kapłan mówi o sobie, że niczym się nie wyróżniał, ale jednak odpowiedzialność, której się uczył w szkole i w domu, była istotna w pracy ratownika w Wodnym Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym. – Zrozumiałem, jak ważne jest życie ludzkie, jak działać, co mówić, aby uniknąć nieszczęścia – dodaje, zauważając podobieństwa w pracy ratownika i duszpasterza. Ks. Maciej chciał zostać żołnierzem zawodowym. Pan Bóg znalazł rozwiązanie i jako kleryk Ordynariatu Polowego rozpoczął studia teologiczne w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie razem z klerykami diecezjalnymi, aby po święceniach zostać kapłanem wojskowym. Kapłan, który ma być pasterzem, a to znaczy ma prowadzić powierzony mu lud, staje

się za niego odpowiedzialny, na jego barkach spoczywa odpowiedzialność, aby wszyscy ci, którzy oddają się jego opiece, mogli szczęśliwie dotrzeć do celu, w tym wypadku do zbawienia. Jestem Panu Bogu wdzięczny za dar powołania, że nie zagłuszyłem tego głosu wołającego: „Pójdź za Mną” – wyznaje ks. Maciej Kalinowski.

Hasłem „Bóg – Honor – Ojczyzna” powinien kierować się każdy – podkreśla młody kapłan Wojska Polskiego. Bóg powinien zawsze być dla nas pierwszy zarówno w sprawach Ojczyzny, jak i indywidualnych. Możemy mnożyć sytuacje, w których ludzie zachowali się bez honoru, może dlatego, że zapomnieli o takim słowie, jak honor. Ojczyzna tak często jest dziś szykanowana przez swoich obywateli, ukazywana w złym świetle przez ludzi, którym obojętna jest jej przyszłość. Ks. Maciej uważa, że dziś jeszcze bardziej należy przypominać ludziom dwie wartości – patriotyzm i wiarę. W czasach wojennych potyczek to wiara w Boga i patriotyzm pozwalały przezwycięzać wszelkie trudności.

Hasło „Bóg – Honor – Ojczyzna” było myślą przewodnią homilii, którą wygłosił ks. mjr Szczepan Madoń. Grupy i stowarzyszenia parafialne złożyły życzenia neoprezbiterowi. Kapłaństwo to dar i tajemnica – za Janem Pawłem II powtórzył proboszcz ks. Zbigniew Gański w życzeniach dla neoprezbitera. Odwzajemnieniem się za otrzymany dar jest zagłębianie się w tej tajemnicy, a warunkiem satysfakcji z kapłaństwa jest mocne trwanie przy Chrystusie, Najwyższym Kapłanie.

Niebawem ks. Maciej Kalinowski rozpocznie we Wrocławiu 3-miesięczny kurs, który zakończy się promocją oficerską na stopień podporucznika i wyznaczeniem placówki, w której będzie pełnił posługę jako kapłan.

Aleksandra Wojdyło

JEDNYM ZDANIEM

MIESZKAŃCY BURS NA JASNEJ GÓRZE

19 maja mieszkańcy Bursy Szkolnej Caritas im. kard. Stefana Wyszyńskiego wraz z dyrektorem ks. Jarosławem Janowskim oraz opiekunami uczestniczyli na Jasnej Górze w zjeździe szkół im. kard. Stefana Wyszyńskiego. Młodzież uczestniczyła w Mszy św. w kaplicy Cudownego Obrazu oraz wzięła udział w spotkaniu z przedstawicielami Instytutu Prymasowskiego z Warszawy.

ZAKOŃCZENIE ROKU KAPŁAŃSKIEGO

Uroczyste zakończenie Roku Kapłańskiego w naszej diecezji nastąpiło 11 czerwca. Tego dnia kapłani zgromadzili się w Diecezjalnym Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu. Uroczystości rozpoczęły się adoracją Najświętszego Sakramentu. Następnie była sprawowana Msza św., którą zakończyło odmówienie aktu zawierzenia kapłanów Matce Bożej Patronce Diecezji Toruńskiej.

DZIAŁDOWO MA SWOICH PATRONÓW

12 czerwca w Działdowie odbyła się uroczystość nadania miastu patronów – Błogosławionych Męczenników Działdowskich: abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego. Uroczystość odbyła się podczas Mszy św. Następnie udano się do miejsca cierpienia i kaźni Błogosławionych Męczenników. Obecnie powstaje tam hospicjum.

Oprac. ks. Dariusz Żurański

Zapraszamy

XXVI Świętojański Festiwal Organowy

Kolejne koncerty odbędą się:

► 13 czerwca, w niedzielę, o godz. 19.00 w kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu, wystąpi Ewa Bąk – organy (Bielsko-Biała);

► 19 czerwca, w sobotę, o godz. 18.45 w kościele pw. św. Maksymiliana Kolbego w Grudziądzu. Wystąpią: Agnieszka Morisson – sopran, Łukasz Rynkowski – baryton, Wojciech Sarba – organy.

Msza św. dla osób głuchoniemych

Msza św. dla osób głuchoniemych zostanie odprawiona 19 czerwca, w sobotę, o godz. 9.45 w parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach przy ul. św. Antoniego 4. Przed rozpoczęciem Mszy św. istnieje możliwość skorzystania z sakramentu pokuty w języku migowym. Po Eucharystii odbędzie się spotkanie w salce parafialnej. Osoby głuchonieme z Torunia i okolic zapraszamy do uczestnictwa w spotkaniu.

Ks. Dariusz Żurański

Święcenia diakonatu

20 czerwca, w niedzielę, o godz. 15.30
w katedrze św. Jana Chrzciciela
i św. Jana Ewangelisty w Toruniu
bp Józef Szamocki udzieli święceń diakonatu
akolitom – alumnom WSD w Toruniu.

*Wypraszajmy u Boga w Trójcy Świętej Jedyne-
go łaski potrzebne dla nowo wyświęconych diako-
nów oraz módlmy się o liczne i święte powołania
do kapłańskiej służby w Chrystusowym Kościele.*

Ks. dr Krzysztof Lewandowski
Rektor WSD

Święcenia prezbiteratu

26 czerwca, w sobotę, o godz. 10.00
w katedrze św. Jana Chrzciciela
i św. Jana Ewangelisty w Toruniu
biskup toruński Andrzej Suski
udzieli święceń prezbiteratu.

*Wypraszajmy u Boga w Trójcy Świętej Jedyne-
go łaski potrzebne dla nowo wyświęconych kapła-
nów oraz módlmy się o liczne i święte powołania
do kapłańskiej służby w Chrystusowym Kościele.*

Ks. dr Krzysztof Lewandowski
Rektor WSD

NOWENNA PRZED ŚWIĘCENIAMI PREZBITERATU O POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE 17-25 CZERWCA

*Powołanie kapłańskie jest darem Bożym, stanowiącym niewątpliwie wielkie dobro dla
tego, dla kogo jest przede wszystkim przeznaczone. Ale jest to również dar dla całego Koś-
ciola, dobro dla jego życia i misji. Kościół przeto winien chronić ten dar, cenić go i miłować*
(Jan Paweł II, PDV 41)

W duchu odpowiedzialności i wdzięczności Panu Bogu za kapłanów wspólnota wiernych
diecezji toruńskiej odprawia nowennę przed święceniami kapłańskimi, aby towarzy-
szyć modlitwą diakonom odbywającym rekolekcje przed ważnym dla nich i całego Kościoła
partykularnego dniem.

Pamiętajmy również, że „istnieje dziś szczególna konieczność, aby rozpowszechniało się
i utrwalało przekonanie, że troska o powołania jest łaską i odpowiedzialnością powierzona
wszystkim bez wyjątku członkom Kościoła” (Jan Paweł II, tamże). Dlatego w podjętej w naszych
kościółach parafialnych nowennie będziemy prosić Najwyższego Pasterza o nowe i święte
powołania do służby Bożej.

Nowennę będziemy odprawiali każdego roku we wszystkich kościołach i kaplicach publicz-
nych w diecezji w łączności z nabożeństwem czerwcowym (coram Sanctissimo).

+ Józef Szamocki
Wikariusz Generalny

Poszedł za Nim

Gruta

W parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi
Panny w Grucie 23 maja ks. kan. Henryk
Szczodrowski obchodził 25. rocznicę świę-
ceń kapłańskich. Podczas koncelebrowanej
Mszy św. Ksiądz Jubilat w asyście kapłanów
i parafian dziękował Bogu za dar kapłań-
stwa. Homilię wygłosił redemptorysta
o. Piotr Chyła CSsR.

Ks. kan. Henryk Szczodrowski dziękuje Bogu za
dar kapłaństwa

Przed 25 laty młody Henryk usłyszał
wezwanie: „Pójdź za Mną”. Jezus postawił na
niego, a on otworzył swoje serce na Jego głos.
Z wielką tęsknotą czekał na dzień święceń
kapłańskich, które otrzymał 26 maja 1985 r.
w Pelplinie. Mszę św. prymicyjną odprawił
29 maja w parafii św. Józefa w Tczewie.
Został wikariuszem w katedrze pelplińskiej,
następnie w parafii Świętej Trójcy w Koście-
rzymie, Świętego Ducha w Grudziądzu, Świę-
tej Trójcy w Chełmży. W latach 1995-2001
był proboszczem w parafii św. Marii Magda-
leny w Orzechowie. W 2001 r. przyszedł do
parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi
Panny w Grucie. W ciągu tych 9 lat posłu-
gowania przeprowadził wiele prac (kapitałny
remont kościoła, nowe ławki, stacje drogi
krzyżowej, żyrandole, teren wokół kościoła
oraz nowy parking samochodowy). Wierni
spozostzegają go jako dobrego gospodarza,
przyjaciela, a nade wszystko duszpasterza,
czego wyrazem była piękna uroczystość. Po
niej Ksiądz Jubilat przyjął życzenia od gości
i parafian. Podziękował za liczny udział
w Mszy św. oraz pamięć.

Czesław Drzewoszewski

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej

**Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej
im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok
szkolny 2010/2011. Nauka odbywa się na kie-
runkach – organista, kantor. Kandydaci w dniu
inauguracji winni przedstawić dokumenty:**

- Podanie
- Opinię księdza proboszcza
- Świadectwo maturalne (jeżeli nie ma, to ostat-
nio uzyskane świadectwo szkolne)
- Ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły
muzycznej
- 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł.

Dokumenty można przesyłać pod adresem:
Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej
Kurii Diecezjalnej Toruńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń.

Inauguracja roku odbędzie się 11 września,
w sobotę, o godz. 9.00 w siedzibie Studium
Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu
przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I).
Dodatkowe informacje można uzyskać na stro-
nach: www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl lub
www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź
u dyrektora studium: tel. 603-943-694.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor Studium Muzyki Kościelnej

Posiłek po liturgii

Pożegnanie z dziećmi z odległej stacji misyjnej w Moongo

**Z o. Józefem
Matyjkiem SJ –
misjonarzem
w Zambii –
rozmawia
Beata Pieczykura**

**W Afryce jest
wiele nie-
przewidzianych
trudności,
a ludzie,
z którymi
współpracu-
jemy, inaczej
myślą i czują niż
my. Musimy się
dostosowywać
do konkretnych
ludzi i danej
sytuacji. Każdy
dzień jest inny,
sprawy do
zrobienia
rządzą dniem,
a nie nasze
planowanie**

BEATA PIECZYKURA: – Czy Zambia jest pierwszym krajem, gdzie Ojciec głosi Dobrą Nowinę?

O. JÓZEF MATYJEK SJ: – Początkowo głosiłem ją w Polsce, następnie wyjechałem na studia do Włoch, angielskiego uczyłem się w Irlandii. Już jako misjonarz z Zambii jedno z moich wakacji spędziłem głównie w Rosji. Potem jeszcze jeden rok zakonnej formacji odbyłem w USA. W tych krajach głosiłem Ewangelię i pogłębiałem znajomość języków.

– Czy organizacja parafii w Zambii jest podobna do tej, którą znamy w Polsce: o wyznaczonych godzinach są odprawiane Msze św., działa kancelaria, spotykają się wspólnoty, rada parafialna?

– Są podobieństwa i różnice. W miastach Msze św. są odprawiane raczej o wyznaczonym czasie, a na wsi, gdzie zwykle kapłan przyjeżdża raz na jakiś czas, Eucharystia często rozpoczyna się dopiero wtedy, gdy wystarczająco dużo osób spóźniających się jest już na miejscu, i gdy wszystko, co potrzeba zrobić przed Mszą św., jest zrobione; np. egzaminowanie dopuszczające do sakramentów, uzupełnienie dokumentacji, umożliwienie wszystkim spowiedzi itd. W rozległych parafiach działanie kancelarii musi być tolerancyjne wobec niewygodnych godzin przychodzenia wiernych, gdyż

ludzie mogą być uzależnieni od przypadkowego transportu i często podróżują do centrum parafii długie godziny. Spotkania rozmaitych grup parafialnych często wiążą się ze spaniem na terenie kościelnym ze względu na duże odległości w parafii.

– Jak wygląda dzień powszedni Ojca na misji?

– Każdy dzień jest inny, sprawy do zrobienia rządzą dniem, a nie nasze planowanie. Jest to trudne dla świeżo przybyłych z Europy, gdzie ludzie chcą mieć plan dnia i realizować go. W Afryce jest wiele nieprzewidzianych trudności, a ludzie, z którymi współpracujemy, inaczej myślą i czują niż my. Musimy się dostosowywać do konkretnych ludzi i danej sytuacji.

– Czy Ojciec ma współpracowników: siostry zakonne, świeckich misjonarzy czy inne osoby?

– Oczywiście. Kilka siostr i bardzo duża liczba osób świeckich czynnie współpracuje z nami, podejmując konkretne obowiązki, zadania i odpowiedzialność. Jesteśmy z nimi w ciągłym dialogu, gdyż my z Europy wyrażamy się spontanicznie w innej kulturze, a miejscowi ludzie w innej. Poza tym nas, księży, jest tylko dwóch w parafii (maksimum), a liturgii w każdą niedzielę mamy 38.

– Proszę powiedzieć, jak duży obszar obejmuje Ojca posługa?

– W naszej parafii w Mumbwa mamy już 37 stacji misyjnych. Nowe powstają w skutek przemieszczania się katolików i osiedlania się w nowych miejscach. Niektórzy z nich mają duże zdolności organizacyjne i nie mogą żyć bez kościoła w pobliżu, organizują więc niedzielą liturgię. Jeśli w pobliżu jest szkoła, to często w pierwszej fazie tam się modlą. Po pewnym czasie zwykle budują kościółek. W międzyczasie nawiązują kontakt z centrum parafii i próbują się włączyć w życie parafialne. Dana wspólnota zostaje zaliczona do oficjalnie uznanych stacji misyjnych w momencie pierwszej Mszy św. odprawionej w miejscu ich regularnej modlitwy.

Dwie bardziej odległe stacje misyjne to Moongo i Mpusu (do Moongo jedzie się z Mumbwa 4 godziny, a do Mpusu 3 godziny). Tamtejsi ludzie są głodni Ewangelii i sakramentów. Proszą o chrzest i błogosławienie małżeństw. Nasz przyjazd jest dla nich świętem, tak jak dla nas w Mumbwa przyjazd Księdza Biskupa. Widoczne są przygotowania do naszej wizyty. Duch Święty pracuje wśród tych ludzi.

Najłatwiej można to zauważyć w najodleglejszych stacjach misyjnych, gdzie odpowiedzialni za daną wspólnotę są analfabetami. Ich zmysł wiary jest uderzający! Cza-

Głoszę Mądrość

ZDJEŃCA ARCHIWUM O. JÓZEFA MATYJKA SJ

O. Józef Matyjek SJ

Był w nowicjacie jezuitów i wtedy przyjechał prowincjał z Zambii, który zapraszał do Afryki na misje. Bał się, że nie ma talentu do języków. Studiował w Polsce, przygotowując się do kapłaństwa. W czasie tych studiów był na kursie angielskiego w Londynie, gdzie rozmawiał o Chrystusie z ludźmi całego świata i czuł, że ten kontakt jest dobry. Pewnego dnia pewien Szkot zapytał go: „Czy chcesz wyjechać na misje?”. „Jestem gotów” – odpowiedział. On na to: „Gotów to jest każdy, ale czy chcesz?”. Przyjechał do Polski, mając odpowiedź: „Chcę jechać na misje do Zambii”. Była to jego odpowiedź na zaproszenie, które usłyszał kilka lat wcześniej w nowicjacie

nie z tego świata

sem rodzi się pytanie: Skąd u nich ta mądrość i takie pragnienia? Np. w Moongo w czasie liturgii przed chrztem (ochrzciłem tam ostatnio 20 osób) pytałem w ramach wprowadzenia do sakramentu: „Dlaczego Pan Bóg wybrał wodę na znak chrztu”? – „Bo chrzest obmywa z grzechów” – odpowiada wiele osób równocześnie. – „No dobrze, a jeżeli chrzczymy niemowlę, to z jakiego grzechu obmywa”? – „Z grzechu pierwotnego Adama i Ewy!” – krzyczą wszyscy razem.

Po takich dniach wracamy zmęczeni fizycznie, ale zachęteni do dalszej pracy. Tam, gdzie na księdza trzeba długo czekać, można łatwiej doświadczyć, że nasz Pan to rzeczywiście Emmanuel, czyli Bóg z nami.

– Jakie duszpasterstwa istnieją na terenie parafii?

– Mamy 3 kategorie wiekowe: dzieci, młodzież i dorośli, które funkcjonują jako duszpasterstwa. Sektor dzieci do lat 14 nazywamy „Holy Childhood” albo „Missionary Childhood”. Gdy wyjeżdżamy do stacji misyjnych, zwykle jadą z nami dzieci. Za każdym razem inna grupa dzieci z Mumbwa przygotowuje się do nauczania dzieci w wioskach. Nasza parafia stwarza wspaniałe warunki dla dzieci, by rozwijać ducha małych misjonarzy.

Poszczególne grupy wszystkich kategorii wiekowych uczestniczą w pielgrzymkach, dniach modlitwy, skupieniach i rekolekcjach. Często odbywają się one na pagórku nazywanym Saint Mary's, który znajduje się w odległości ponad godzinę drogi, idąc pieszo z kościoła w Mumbwa. Takie spotkania kończą się Mszą św. poprzedzoną możliwością skorzystania ze spowiedzi.

– W jaki sposób przygotowuje się kandydatów do przyjęcia sakramentów?

– Prowadzimy 2-letni kurs katechetyczny przygotowujący

Posługa Słowa jest największą radością o. Józefa

do chrztu i Pierwszej Komunii św. Spotkania odbywają się raz w tygodniu i trwają od 1 do 2 godzin. Kandydaci poznają: doktrynę katolicką, podstawowe modlitwy, informacje z historii Kościoła katolickiego, sakramenty, przykazania.

Kurs przygotowujący do bierzmowania jest prowadzony przez 6 miesięcy. Tak jest w przypadku dzieci i młodzieży szkolnej. Dla dorosłych przygotowanie do 3 sakramentów inicjacji chrześcijańskiej trwa 2 lata. Natomiast przed przystąpieniem do sakra-

mentu małżeństwa odbywa się 6 spotkań, na które każda para przechodzi indywidualnie. W ramach przygotowania do chrztu malutkich dzieci rodzice uczestniczą w 3 spotkaniach – jeśli małżeństwo było błogosławione w Kościele albo w 8 – jeśli nie było błogosławione w Kościele.

– Proszę wskazać cechy charakterystyczne mieszkańców Zambii.

– Pierwsze 2 lata życia dziecka są radykalnie inne niż nasze, bo każde z nich spędza je na plecach mamy albo przy piersi. Ma to wpływ na odmienną tamtych ludzi w stosunku do nas w ciągu całego życia. Wydają mi się bardziej emocjonalni, cieplejsi, o silniejszych związkach rodzinnych, bardziej relacyjni, bardziej wspólnotowi, z silniejszym poczuciem przynależności, bardziej uzewnętrzniają to, co przeżywają. Są bardziej zrelaksowani od nas, mniej zestresowani. Rzadziej patrzą na zegarek. Poświęcają więcej czasu na to, co wydaje im się ważne. Na wszelkich spotkaniach jest mniej intelektualizowania, a więcej tańca. Nie boją się milczenia przeżywanego razem i wyraźniejszych gestów. Mają silny zmysł piękna. Pielęgnują to piękno, nawet jeśli praktycznie utrudnia ono życie. Są religijni.

– Czy z powodu temperamentu czy osobowości np. Msza św. jest ubogocona o dodatkowe elementy?

– Ich kultura jest w wielu szczegółach zbliżona do kultury biblijnej: na Mszy św. czytają, modlą się i śpiewają często pełnym głosem, a nawet prawie krzycząc; wielbią Pana pieśnią i tańcem, klaszcząc w dłonie przy bębnach i instrumentach strunowych. Gdy słuchają Słowa Bożego, zawsze siedzą, nawet gdy jest czytana Ewangelia. Na weselach wyraźnie weselą się, a na pogrzebach płaczą bez ukrywania.

– Praca misyjna nie byłaby możliwa bez...

– Pomocy dobroczyńców. Co miesiąc odprowadzam Mszę św. w ich intencji. Pamiętam o nich także w codziennej modlitwie. Proszę też Boga, aby z każdej Mszy św. odprowadzanej przeze mnie spływała łaska na każdego z nich i na każdą intencję ich serca.

– A co cieszy Ojca najbardziej?

– Posługa Słowa. Jest to moja największa radość, ale i największe cierpienie. Słowo cieszy, gdy widzę, że to, co jest oczywiste dla mnie, staje się oczywistością i dla nich. Posługa Słowa jest też moim krzyżem, wymaga bowiem niekończących się przygotowań mimo zmęczenia. Przygotowywania nigdy się nie kończą, ponieważ to, co głoszę, to Mądrość nie z tego świata. To misterium trzeba głosić w prostych słowach i możliwie krótko. □

ABP MIECZYSŁAW MOKRZYCKI W TORUNIU

dokończenie ze str. 1

za oraz jego sekretarzy. Wiele niezwykle ciekawych informacji przekazuje o papieskich pielgrzymkach, celebracji sakramentów i świąt w domu Papieża. Wzruszająca jest opowieść o ostatnich dniach i przejściu do domu Ojca Jana Pawła II.

Jedno z pytań dotyczy audiencji, którą Ksiądz Arcybiskup zapamiętał najbardziej. Bez wątpienia odpowiedział wtedy: „Zapamiętałem posiłek z Matką Teresą. Towarzyszyła mu niezwykła atmosfera. Świętość spotkała się ze Świętością. Spotkań z nią było sporo – tych mniej lub bardziej oficjalnych – ale ten obiad był chyba w 1997 r., niedługo przed śmiercią Matki Teresy. I wydał mi się wyjątkowy. Tyle dobra było w tych rozmowach, tyle miłości dla drugiego człowieka. Jan Paweł II raczej nie zapraszał siostr na posiłki, dla niej zrobił wyjątek. Chciał ją wyróżnić i pokazać, że wspiera jej dzieło, dlatego zaprasza ją do swojego stołu. (...) Można powiedzieć, że rozumieli się bez słów. Ojciec Święty podziwiał dzieło Matki Teresy, jej wielki charyzmat. Podziwiał to, jak opiekowała się biednymi i opuszczonymi, to, że żyła w ubóstwie, niosąc ludziom najbardziej potrzebną światło nadziei”.

Matka Teresa przez wiele lat przeżywała tzw. ciemną noc miłości. W teologii mistycznej określa się tak czas oczyszczenia duszy z wszystkiego, co ziemskie. W życiu Matki

Teresy okres ten był niezwykle długi i dotkliwy. Niedawno wydane książki zawierające jej korespondencję są niezwykle świadectwem wielkiego cierpienia, jakie towarzyszyło jej przez długie lata. Na pytanie, czy Jan Paweł II wiedział o tym, że Matka Teresa czuła się opuszczona przez Boga, Ksiądz Arcybiskup odpowiedział: „Nie wiem tego na pewno. Ale sądzę, że Ojciec Święty raczej

o tym nie wiedział. Matka Teresa była podobna do niego w tym sensie, że była w swojej wierze, w swojej modlitwie, w swoich relacjach z Panem Bogiem bardzo dyskretna. Stąd moje przypuszczenie, że o tym nie rozmawiali. Ale pewności nie mam. Rozmawiali za to dużo o pomaganiu, o pracy Sióstr Misjonarek Miłości, także w Watykanie. (...) Zawsze mówił, że ma dla niej wielkie uznanie, i kiedy spotykał się z ludźmi wpływowymi, którzy mogliby przyjąć z pomocą, zawsze polecał jej dzieło”.

Ksiądz Arcybiskup wspomina moment, kiedy Jan Paweł II dowiedział się o śmierci

Ksiądz Arcybiskup pamięta spotkania Jana Pawła II z Matką Teresą z Kalkuty

Matki Teresy: „Nie okazywał tego, ale przyjął ją z głębokim żalem. Widziałem wielkie zatroskanie na jego twarzy. Była mu bliska. Oglądaliśmy pogrzeb w telewizji. Potem na Anioł Pański w Castel Gandolfo mówił o Matce Teresie: «Spotkałem ją wiele razy i żyje w mojej pamięci jako mała postać, której całe życie było służbą dla najuboższych z ubogich, ale która zawsze była pełna niewyczerpanej energii duchowej, energii pochodzącej z miłości do Chrystusa». (...) Ojciec Święty chciał nawet od razu robić kanonizację, ale po spotkaniu z kardynałami zapadła decyzja, że procedury zostaną jednak zachowane, że najpierw będzie beatyfikacja. Jan Paweł II zdecydował, że proces rozpocznie się wcześniej. Już 6 lat po śmierci – w 2003 r. – ogłosił Matkę Teresę z Kalkuty błogosławioną”.

Obecność abp. Mieczysława Mokrzyckiego w Toruniu przybliży nam Jana Pawła II i Matkę Teresę z Kalkuty. Poświęcenie pomnika przez świadka życia i świętości tych wielkich postaci przyczyni się do tego, że będzie to miejsce skłaniające do refleksji nad naszą chrześcijańską postawą i powołaniem nas wszystkich do świętości oraz życia na co dzień miłością Boga i bliźniego.

Ks. Wojciech Miszewski

Cytaty pochodzą z książki „Najbardziej lubił wtorki”, abp Mieczysław Mokrzycki, Brygida Grysiak. Wydawnictwo M, Kraków 2008 r.

Abp Mieczysław Mokrzycki

Program wizyty abp. Mieczysława Mokrzyckiego w Toruniu

12 czerwca

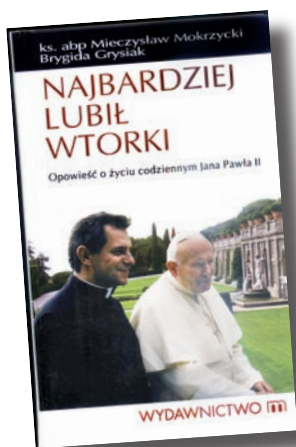
godz. 21.00 – Spotkanie przy pomniku Jana Pawła II na toruńskich Jordankach, powitanie przez prezydenta Torunia Michała Zaleskiego

13 czerwca

kościół św. Antoniego Toruń-Wrzosy

godz. 12.00 – Msza św. i poświęcenie pomnika „Błogosławieni miłośnicy”

godz. 16.00 – Spotkanie z Księdzem Arcybiskupem i koncert Zespołu Muzyki Sakralnej LUMEN z programem „Największa miłość”

29 maja 13 tys. dzieci, tyle samo paczek od „Biedronki” (partnera strategicznego), prawie 300 wolontariuszy, 120 stoisk z atrakcjami, koszulki, identyfikatory, napoje i ciepły posiłek dla każdego, koncerty, konkursy ekologiczne, quizy o Unii Europejskiej i Caritas, cenne nagrody na loterii, prezenty od wielu sponsorów oraz uśmiech na twarzy każdego dziecka – oto najkrótszy bilans corocznego święta, które Caritas Diecezji Toruńskiej, dzięki pomocy wielu podmiotów, zafundowała najmłodszym

JANUSZ BUJAK

Festyn rodzinny „Bądźmy razem”

Sobotni poranek długo wyczekiwanego i z wielką precyzją przygotowanego festynu rodzinnego „Bądźmy razem” zachwycił wszystkich błękitnym niebem, słonecznym ciepłem i wyjątkowo przyjazną aurą. To był najpiękniejszy majowy dzień w tym roku i niezapomniany czas dla 13 tys. dzieci, które przyjechały na toruńskie lotnisko z wielu zakątków miasta, diecezji, województwa, a nawet z Wybrzeża. Świętowanie rozpoczęliśmy solidarnościowym „Biegiem dla Janka Muzykanta”, który 3. raz zgromadził prawie wszystkich uczestników festynu wraz z rodzicami i opiekunami.

Na lotnisku Aeroklubu Pomorskiego czekało na milusińskich tyle atrakcji, że naprawdę trudno było wybrać, gdzie najpierw się bawić. Ogromne dmuchane zjeżdżalnie, zamki i trampoliny, których było ponad 40 non stop oblegali najmłodszy. Doświadczenie pokazało nam, że to właśnie tego typu instalacje przyciągają najwięcej uczestników, dlatego z każdym rokiem zwiększamy ich liczbę. Nie mniejszym powodzeniem cieszyły się stanowiska z watą cukrową oraz łakociami. Najważniejsze jednak było to, że każde dziecko mogło korzystać ze 120 atrakcji nieodpłatnie – i „to się nazywa Dzień Dziecka”, jak napisano w „Gazecie Pomorskiej”.

Po koncercie pełnego radości i ciepła bp. Antoniego Długosza, znanego m.in. z telewizyjnego „Ziarna”, dzieci otrzymały paczki ufundowane przez „Biedronkę” oraz zostały poczęstowane posiłkiem, w tym roku była to parówka z Zakładów Mięsnych „Viando” oraz bułka i drożdżówka z Piekarni „Stan-Mar”.

Ponadto na scenie było można podziwiać: zespół muzyczny kleryków z Wyższego Seminarium Duchownego WJPM, Mały Chór Wielkich Serc, „Niezabotczy” z Kaszub, Małą Rewię i Wujka Jacka. Warto też było uczestniczyć w konkursach i wziąć udział w corocznej loterii, w której wylosowano: 4 rowery (numery: 2022, 2431, 12019, 2850), aparat fotograficzny (nr 6321) i 2 odtwarzacze mp3 (numery 1998, 4928). Jakby tego było mało, piloci Aeroklubu Pomorskiego zadbal o atrakcje podniebne, prezentując zapierający dech w piersiach air show.

Nad bezpieczeństwem, jak zwykle, czuwały służby mundurowe oraz ochrona, a przed zagubieniem zabezpieczały identyfikatory z najważniejszymi danymi. Piknikowa atmosfera trwała do godz. 16.00, kiedy to dzieci obdarowane paczkami i koszulkami, pełne wrażeń, radości i cudnych, gorących jeszcze wspomnień opuściły lotnisko opromienione słońcem, obiecując, że wrócą tu za rok.

To niewątpliwie najpiękniejsze dziecięce święto mogło zostać zorganizowane przez Caritas Diecezji Toruńskiej dzięki wsparciu finansowemu: Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego z unijnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Urzędu Miasta Torunia oraz Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Toruniu.

Sponsorami festynu „Bądźmy razem” byli: „Biedronka” (partner strategiczny), „Consus” SA, PPH „Agrol” Sp. z o.o., „Alstar”, Bank BGŻ, hipermarket Carrefour Toruń, „Jutrenka Colian” Sp. z o.o., Zakłady Mięsne „Łmeat-Łuków” SA,

Tadeusz Michalczyk, „Minex-Invest” Sp. z o.o., Spółdzielnia Mleczarska „Mlekpól”, Agencja Promocyjno-Reklamowa „Nowa”, CPP Toruń-Pacific Sp. z o.o., „Pamapol” SA, Krajowa Spółka Cukrowa Polski Cukier SA, Zakład Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego „Rolfroz” Sp. z o.o., Piekarnia „Stan-Mar” S.M. Szczęśni, „Sertop” Sp. z o.o., Ryszard Szymański, Zakłady Mięsne „Viando”, Fabryka Mebli „Wuteh” SA, TZG Zapolex Sp. z o.o., Zegart Farms Sp. z o.o.

Do dobrej organizacji przedsięwzięcia przyczynili się: Aeroklub Pomorski, BMW Veteran Club Toruń, Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia, Fabryka Reklamy „Pryzmat”, Cyrk „Cool-Kids”, Gimnazjum Salezjańskie, Grupa PCK Toruń, Hufiec ZHP, JuraPark w Solcu Kujawskim, Komenda Miejska Państwowej Straży Pożarnej, Komenda Miejska Policji, Mała Rewia, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, Miejski Zarząd Dróg, Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania, Ochotnicza Straż Pożarna, Orkiestra Wojskowa, Impresariat „Sauron”, Schola „Promyki Maryi”, Stowarzyszenie Maraton Toruński, Straż Miejska, Strzeleckie Bractwo Kurkowe, Targi Toruńskie, Toruńskie Stowarzyszenie Ekologiczne „Tilia”, Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wyższe Seminarium Duchowne, V Liceum Ogólnokształcące, Zespół Szkół Inżynierii Środowiska.

Patronat medialny objęli: TVP INFO, „Gazeta Pomorska”, Radio GRA, TV Toruń i Tygodnik Katolicki „Niedziela”. Fotoreportaż z festynu zamieścił „Dziennik Nowości”.

Anna Pławińska

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

13 maja w kolegiacie grudziądzkiej podczas Mszy św. odbyło się uroczyste udzielenie błogosławieństwa ministrantom do posługi lektora Słowa Bożego

Nowo promowani lektorzy z ks. inf. Tadeuszem Nowickim, ks. Rafałem Bochenem i ks. Damianem Kuną

Przyjmij księgę Pisma Świętego...

Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki, a koncelebrowali ks. Damian Kuna – rejonowy duszpasterz Dzieła Powołań i ks. Rafał Bochen – diecezjalny duszpasterz Służby Liturgicznej. Ksiądz Infulat przywitał zebranych i polecił Maryi nasze troski oraz posługę nowych lektorów. W homilii mówił o powołaniu do wiary w Boga. Źródłem wiedzy o Nim jest Pismo Święte, a Kościół jest stróżem tej prawdy i ludziom ją

podaje. Posługa lektorów jest w tej sytuacji ważna.

Następnie odbyło się błogosławieństwo do posługi i wręczenie Pisma Świętego. Kandydaci kolejno podchodzili do Księdza Infulata, który, podając im Biblię, mówił: „Przyjmij księgę Pisma Świętego i wiernie przekazuj Słowo Boże, aby coraz mocniej działało w sercach ludzkich”.

Po Mszy św. odbyło się nabożeństwo majowe, po którym ks. Rafał Bochen podziękował ks. inf. Tadeu-

szowi Nowickiemu, ks. kan. Dariuszowi Kunickiemu, proboszczowi grudziądzkiej kolegiaty oraz wszystkim, którzy włączyli się w trud przygotowań.

Z rejonu grudziądzkiego błogosławieństwo otrzymało 13 lektorów: z parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Chełmnie – Wiktor Flieger, Mateusz Banach, Krzysztof Cichocki, Adam Lietze, Tomasz Bizewski; z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Lisewie – Mateusz Górski, Mateusz

Wyczyński; z parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Grudziądzu – Michał Laskowski, Karol Wroński; z parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu – Szymon Gust, Sebastian Żyła; z parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Grudziądzu – Michał Rzeszutko, Łukasz Piątkowski.

Ministranci pod kierunkiem ks. Damiana Kuny zostali przygotowani do posługi lektora.

Zenon Zaremba

Podaj dłoń

WBursie Szkolnej Caritas w Grudziądzu 23 maja zorganizowano po raz 8. festyn „Podaj dłoń”. Zabawa plenerowa trwała od godz. 14.00 do 20.30. Na rozpoczęcie ks. Jarosław Janowski powitał przybyłych oraz wręczył statuetki osobom szczególnie zaangażowanym w prace na rzecz bursy. Na uczestników czekało wiele atrakcji. Mogli wziąć udział w loterii „Mój szczęśliwy numer”, każdy los wygrywał. Na festynie można było spotkać postacie bajkowe, takie jak: Shrek czy Król Maciuś. Dzieci mogły przejechać się na kucyku, zjeżdżalni czy odwiedzić indiańską wioskę. Chętni mogli obejrzeć pokazy walki karate. Podczas festynu była okazja, aby zbadać sobie ciśnienie oraz poziom cukru we krwi. Wzorem lat ubiegłych w auli bursy zorganizowano wystawę poświęconą zjazdowi kawalerzystów II Rzeczypospolitej.

Na wszystkich zgłodniałych czekały swojskie wypieki oraz inne smakołyki. Na zakończenie

Na scenie można było podziwiać występy młodych artystów

ks. Jarosław podziękował wszystkim za pomoc w organizacji tego przedsięwzięcia. Niedzielne popołudnie zgromadziło na festynie wielu gości. Panowała atmosfera radości.

Maria Szczęsna

Wypoczynek w Grudziądzu

Diecezjalne Duszpasterstwo Służby Liturgicznej zachęca ministrantów i lektorów do wzięcia udziału w wyjazdach wypoczynkowo-rekolekcyjnych, które odbędą się w Bursie Szkolnej Caritas w Grudziądzu w terminach: 19-23 lipca, 9-13 sierpnia. Rozpoczęcie każdego turnusu o godz. 12.00, zakończenie po godz. 15.00. Uczestnicy przywożą: śpiwór, przybory osobiste, strój liturgiczny, różaniec, Pismo Święte i notatnik lub zeszyt z długopisem. Zachęcamy do zabrania stroju sportowego, obuwia sportowego, kąpielówek, czepka – dla chętnych.

Zgłoszenia kierujemy do bursy. Muszą one zawierać wypełnioną kartę uczestnika. Można dokonać rezerwacji: (56) 465-78-20 w. 24 w godz. 8.00-16.00 lub e-mail: bursa.grudziadz@diecezja.torun.pl. Koszt: 50 zł, pozostałą sumę (160 zł) pokrywa Fundusz Duszpasterski. Liczba miejsc ograniczona – do 40 uczestników na jednym turnusie.

Ks. Rafał Bochen
Diecezjalny Duszpasterz
Służby Liturgicznej
www.iso.diecezja.torun.pl

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański (redaktor odpowiedzialny)

współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-35-30 w. 39, fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl. **Dyżury:** od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-13.00

Redakcja częstochowska: Beata Pieczykura, tel. (34) 369-43-38

